

Vi är också indier

En analys av antalet **ökade brott mot mänskliga rättigheter** riktade mot **religiösa minoritetsgrupper i Indien**

OpenDoors

I tjänst för världens förföljda kristna

Innehåll

3

- 3 Viktiga iakttagelser**
- 4 Inledning**
- 6 Syfte och metod**
- 8 Religiösa minoriteter i Indien**
- 9 Skyddade? Åtminstone i teorin**

12

- 12 Utvecklingen sedan 2014**
- 13 A Våld**
- 16 B Vandalisering**
- 16 C Social utfrysning**
- 18 D Anklagelser om missionsverksamhet**
- 20 E Polisens och regeringstjänstemäns roll**

22

- 22 Vad är roten till problemet?**
- 23 A Hindutva-ideologin**
- 26 B Antikonverteringslagar**
- 27 C Panchayat-akten**
- 28 D Kristna daliters dubbla utsatthet**

29

- 29 Slutsatser**
- 30 Rekommendationer**

Viktiga iakttagelser

Under senare år har situationen för Indiens religiösa minoriteter försämrats avsevärt. Det blir allt mer tydligt att de mänskliga rättigheterna åsidosätts och att de medborgerliga rättigheterna ifrågasätts för dessa grupper. I Indien är det visserligen "förbjudet att diskriminera någon på grund av religion, ras, kast, kön eller födelseort", men just nu pågår en illavarslande utveckling där en stor del av befolkningen blir allt mer ansatt och utpekad som "främmande".

Denna rapport är en sammanställning av information från ett antal organisationer som fortfarande är verksamma i Indien. Dessa har dokumenterat och verifierat en lång rad tillbud och kränkningar. Incidenterna behandlar främst landets kristna minoritet, men beskriver situationen för landets religiösa minoriteter över lag. Inte minst uppmärksammar rapporten ett antal incidenter som drabbat Indiens muslimska befolkning.

Rapportens syfte är tydliggöra för beslutsfattare, näringsliv och andra intresseorganisationer hur rätten till religionsfrihet på olika sätt kränks för Indiens religiösa minoriteter. I slutet av rapporten finns ett antal rekommendationer för det internationella samfundet att uppmärksamma och använda som utgångspunkt för ett bilateralt påverkansarbete.

Här följer några observationer som summerar rapportens innehåll:

- Trots att religionsbaserat våld har förekommit i årtal, visar en analys av händelserna sedan 2014 att hinduextremister skapat en miljö av hat och intolerans gentemot Indiens religiösa minoriteter och främst mot kristna och muslimska grupper. Detta har i sin tur inneburit en ökning av våld, social utfrysning, vandalisering av egendom, hatfyllda uttalanden, störande och fördömande av fredliga icke-hinduiska religiösa aktiviteter och falska anklagelser för missionsverksamhet.
- Av de rapporterade incidenterna handlar 39 procent om fysiskt våld mot kristna.
- Majoriteten av de rapporterade incidenterna som innefattar våld är koncentrerade till ett fåtal av Indiens delstater. Chhattisgarh och Maharashtra är de två delstater där våld mot kristna är vanligast förekommande. Därefter följer Odisha, Madhya Pradesh, Uttar Pradesh och Jharkhand.
- Våld är på ett tydligt sätt mer förekommande i delstater som infört antikonverteringslagar, som begränsar friheten att byta religion, än i andra delstater.
- Exemplet på våld i en delstat står i omvänt förhållande till andelen av dess kristna befolkning, vilket innebär att ju mindre den kristna befolkningen är, desto mer våld utsätts den för. Storleken på en religiös minoritetsgrupp är därför nyckeln till att förstå det som händer. Små, och därmed mer sårbara, kristna grupper med ett litet inflytande i lokalsamhället löper större risk att utsättas för våld.
- Regeringens företrädare är delaktiga i förföljelsen av religiösa minoriteter. Det handlar både om att vända bort blicken och att direkt medverka i förföljelsen. Federala, statliga och lokala makthavare har stött offentliga uttalanden som marginaliserar och väcker intolerans mot religiösa minoriteter. Polis och makthavare på lokal nivå har aktivt deltagit i att förstöra egendom och att utöva våld mot religiösa minoriteter.
- Den lokala polisens tydliga underlåtenhet att utreda trovärdiga fall av religiös intolerans och förföljelse och att registrera brottsanmälningar har lett till en miljö där förövarna slipper straff. Det har även noterats att gatubobbar i denna miljö åtnjuter ett visst statligt beskydd.
- Polisen följer alltmer den allmänna opinionen och förbjuder godtyckligt fredliga religiösa aktiviteter. Emellanåt tror polisen på falska anklagelser mot religiösa minoriteter, vilket resulterar i många godtyckliga arresteringar. Likaså kan den som utsätts för en gatubobbs attacker bli den som står anklagad, ofta för falska anklagelser om missionsverksamhet eller för att ha utövat en icke-hinduisk tro som upprör den hinduiska majoriteten.
- Institutionella och sociala restriktioner hindrar daliter och kvinnor från att inse sin grundläggande frihet i fråga om religion eller tro. Dessa restriktioner skapar en religionshierarki som tillåter förtryck och våld med utgångspunkt från den enskilde individens kast- och/eller religionstillhörighet.

Inledning

Indien har gett världen ett fantastiskt arv. Genom att undervisa världen om icke-våldets vägar, har Gandhi och andra rubbat traditionella maktmedel och lärt människor att man inte behöver tillgripa våld för att förändra världen och sina liv. Detta arv har inspirerat många, från Martin Luther King och medborgarrättsrörelsen i USA, till Nelson Mandela och anti-apartheidsrörelsen i Sydafrika och till John Lennon och Beatles musik. Icke-våldsrörelsen är en av 1900-talets mest exceptionella berättelser.

Även 2000-talets Indien ser lovande ut på många sätt. Efter att ha vunnit självständighet 1947 har landet blivit ett av de ledande på den internationella scenen, med ett handelsöverskott som väcker världens avund och ett rymdprogram som siktar på en bemannad rymdfärd 2022.

Men det finns en annan sida av 2000-talets Indien. Religiösa minoriteter i Indien erfar ett ökat antal kränkningar av sina mänskliga rättigheter när hinduisk extremism vinner mark. Situationen får ökat bränsle genom att förövarna inte straffas och, i vissa fall, genom statliga myndigheters delaktighet. Denna delaktighet sträcker sig från direkt deltagande i våldshandlingar, till att uppmuntra till våld genom hatfyllda uttalanden och vägran att korrekt utreda incidenter efter att dessa ägt rum. Bland dem som är delaktiga finns lokala polischer och ett betydande antal myndighetsföreträdare anslutna till det styrande Bharatiya Janata Party (BJP), men även andra aktörer på den politiska arenan. Hinduiska extremistgrupper har i det nuvarande läget uppmuntrat till attacker på religiösa minoriteter och gör skarpa uttalanden som ifrågasätter den indiska identiteten hos minoriteterna och huruvida dessa medborgare ska ha full tillgång till de rättigheter som den indiska konstitutionen ger dem.

Styrkta under BJP:s regering har extrema hinduiska grupper skapat en myt runt hindutva-ideologin – Indien ska renas genom att endast omfatta dem som är verkliga indier. Sanna indier definieras genom att de kallar Indien både för sitt fädernesland och för sitt heliga land. Enligt denna ideologi anses indiska religioner som hinduism, buddhism, jainism och sikhism som "hindutva". Indiska kristna och muslimer betecknas som "främmande" och anses utgöra ett hot mot Indiens enhet, eftersom föremålet för deras kärlek och lojalitet finns utanför Indien.

Del 1 av denna rapport ger, efter en nödvändig bakgrundsinformation, en analys av det insamlade materialet från 1 620 incidenter som riktats mot kristna. Det undersökta materialet kommer från incidenter som har rapporterats av organisationer på plats i Indien efter anmälan från kristna som anser att de fått sina rättigheter kränkta på grund sin tro. De flesta av incidenterna har drabbat mer än en person och i några fall har flera hundra berörts. Denna del av rapporten ger inblick i huvudtrenderna och motiven till religiös förföljelse. Även om texten i denna sektion främst utgörs av en analys, berörs också den förföljelse som både muslimska och kristna grupper utsätts för i Indien.

Analysen av dessa incidenter visar att antalet rapporterade exempel på religiös förföljelse mot kristna ökade mer än fyra gånger mellan åren 2014 och 2017. Under de tre första månaderna av 2018 rapporterades fler incidenter än under hela 2014 eller hela 2015. Incidenterna under 2017 berörde nära 30 000 enskilda personer, och under de tre första månaderna av 2018 berördes drygt 10 300 personer. Dessa incidenter innehöll fysiskt våld, förstörelse av egendom, tvångskonvertering till hinduism, störande av fredlig icke-hinduisk religiös

utövning och falska anklagelser om att locka andra människor till omvändelse genom tvång eller på falska grunder.

Förutom våld var social utfrysning en tydlig trend, bland annat genom att diskriminera minoritetsbefolkningen när det gäller grundläggande samhällsfunktioner.

Av rapporten framgår att delstaterna med flest antal incidenter var Chhattisgarh och Maharashtra, följda av Odisha, Madhya Pradesh, Uttar Pradesh och Jharkhand. Dessutom framgår att exemplen på våld i en delstat står i omvänt förhållande till antalet kristna invånare. Kort sagt, för kristna som bor i ovan nämnda delstater är våld och diskriminering något som förekommer dagligen. Med tanke på att det undersökta materialet bara sträcker sig fram till och med mars 2018 är det djupt oroande att en källa på plats under 2018 dokumenterade 775 incidenter riktade mot kristna, och däribland 14 mord. Dessa 775 incidenter står för religiös förföljelse av 50 819 unika individer. Av dessa var 18 956 män, 18 858 kvinnor och 12 790 barn. Dessa siffror representerar endast en källa och utgör troligen bara en liten del av det sannolika antalet incidenter över hela Indien. Eftersom ingen enskild organisation kan överblicka det totala antalet övergrepp på religionsfriheten, visar siffrorna på behovet av en mer fullständig dokumentation av ett stegrad religionsbaserat våld.

I del 2 av denna rapport diskuteras huvudsakliga orsaker och bakomliggande drivkrafter för förföljelsen av religiösa minoriteter. Denna del belyser både samhällsbetingade drivkrafter som hindu-va-ideologin och hatiska uttalanden av inflytelserika personer, liksom strukturella drivkrafter som antikonverteringslagar, missbruk av PESA-akten (Panchayat (Extension to the Scheduled Areas))¹ och kastsystemet.²

Men rapporten beskriver inte endast problemen och dess orsaker – den presenterar även lösningar. I slutet av rapporten finns rekommendationer om hur man kan bemöta en omgivning fylld av hat och intolerans samt en beskrivning av de strukturella och institutionella drivkrafterna bakom förföljelsen av religiösa minoriteter. Dessa rekommendationer ges så att beslutsfattare utanför Indien kan samarbeta med indiska myndigheter för att bättre skydda landets religiösa minoriteter. Stabiliteten i ett av världens folkrikaste länder är beroende av detta.

Indiens premiärminister Narendra Modi sade under ett statsbesök på Filippinerna i november 2017: ”Om 2000-talet är tänkt att bli Asiens århundrade, blir vår plikt att göra det till Indiens århundrade.”

Denna rapport uppmuntrar alla sina läsare att göra det till sin plikt att säkerställa att även Indiens religiösa minoriteter får del av denna lovande framtid.

¹ En utförligare beskrivning av PESA-akten finns på sidan 27 av denna rapport.

² Även om vi är medvetna om ett tydligt ökat våld mot muslimer och daliter beroende på skyddandet av kor och slaktlagar, tar rapporten inte upp detta, eftersom andra organisationer har behandlat ämnet på djupet. Se: 'A Narrowing Space: Violence and discrimination against India's religious minorities', Center for Study of Society and Secularism & Minority Rights Group International, June 2017, https://minorityrights.org/wp-content/uploads/2017/06/MRG_Rep_India_Jun17-2.pdf

Syfte och metod

Den här rapporten vill tydliggöra för politiker, näringsliv, intresseorganisationer och forskare hur rätten till religionsfrihet kränks på olika sätt för religiösa minoriteter och enskilda individer i Indien. Rapporten vill visa att våld mot religiösa minoriteter inte inskränker sig till välkända enstaka händelser som attackerna på kristna i Orissa och Karnataka 2008 och massakern på muslimer i Gujarat 2002. Kränkningar av religiösa minoriteter i Indien har blivit regelbundna och normaliserade och stimuleras emellanåt av myndigheterna och den politik som förs.

Olyckligtvis kan varken Indiens officiella statistik över lokalt våld eller en enskild organisation beskriva den totala omfattningen av brotten mot religionsfriheten. Denna rapport använder både primär- och sekundärdata för att analysera förföljelsen av religiösa minoriteter. Primärdata kommer från ett antal organisationer i Indien som dokumenterar och rapporterar kränkningar, genom att ta emot samtal på hjälptelefon från religiösa minoriteter som anser sig ha blivit utsatta. Dessa organisationer är anonyma för att inte äventyra personalens säkerhet. Informationen som har samlats in återspeglar det totala antal incidenter som rapporterats till dessa organisationer mellan januari 2014 och mars 2018. För att få en korrekt bild har varje organisation redovisat alla rapporterade incidenter, men incidenter som har dubbelrapporterats räknas bara en gång. Organisationerna har lagt stor vikt vid att dokumentera och verifiera de rapporterade händelserna. Incidenterna gäller Indiens kristna minoritet, men rapporten talar även om situationen för alla religiösa minoriteter och uppmärksammar ett antal incidenter som har drabbat Indiens muslimska befolkning.

Med tanke på omfattningen av våldet mot kristna och att det inte finns en enskild, övergripande dokumentering av dessa, är det viktigt att läsaren beaktar att dessa incidenter inte speglar det totala antalet i landet. Det rör sig snarare om ett tvärsnitt för att göra en djupanalys av förföljelsens drivkrafter. Religiösa kränkningar är ofta underrapporterade. Offren tvekar att rapportera incidenterna eftersom de blir hotade och skrämde. Rapporten ger dock en mer sammanhängande och grundlig stickprovsundersökning än andra tillgängliga källor, såsom Indiens nationella brottsregister och landets inrikesdepartement, som tenderar att drastiskt underrapportera och missar att skilja ut religiösa minoriteter. Eftersom inte varje inträffad incident är registrerad, baserar sig slutsatserna i analysen på 1 620 händelser i ett antal indiska delstater. Resultatet blir en detaljerad och strukturerad ögonblicksbild av vad som händer Indiens religiösa minoriteter.

Religiösa minoriteter i Indien

Muslimerna utgör den största religiösa minoriteten i Indien. Den kristna befolkningen kommer på andra plats och utgör 2,3 procent av befolkningen enligt folkräkningen i Indien 2011.³ Denna siffra är troligen i underkant eftersom kristna, och i synnerhet de med hinduisk bakgrund, valde att inte uppge sin religionstillhörighet av fruktan för våld eller för att bli berövade på egendom (gäller speciellt kristna daliter, vilket behandlas längre fram i rapporten).⁴ The World Christian Database som även beräknar dem som inte uppgevade sin religionstillhörighet uppskattar muslimerna till 14,4 procent och de kristna till 4,8 procent av befolkningen. Dessa siffror används i den här rapporten.

Både islam och kristendom har funnits i Indien under många århundraden. Enligt kristen tradition kom kristendomen till Indien med aposteln Tomas (en av Jesu tolv första lärjungar), under det första århundradet. Han antas ha rest till södra In-

dien och slutade sitt liv i Tamil Nadu. Arvet efter honom lever kvar i form av den grupp som kallas tomaskristna.⁵

Islam anlände mellan 1100-talet och 1500-talet och har spelat en viktig roll i Indiens historia. År 1947 delades Indien upp och en självständig indisk stat bildades tillsammans med Väst- och Östpakistan, som slutligen blev Pakistan och Bangladesh. I och med uppdelningen försvann majoriteten av Indiens muslimer.⁶ Kvar finns en minoritet som precis som den kristna minoriteten är ganska stor till antalet, men liten i förhållande till den hinduiska majoriteten (72,5 procent).

TABELL 1: Indiens befolkning indelad efter religion (2018)

Religiös Kontext: Indien	Antal	Procent
Kristna	65 061 000	4,8
Muslimerna	195 379 000	14,4
Hinduer	981 730 000	72,5
Buddhister	10 008 000	0,7
Etniskt religiösa	50 938 000	3,8
Judar	11 300	0,0
Bahá'í	2 092 000	0,2
Ateister	2 187 000	0,2
Agnostiker	16 104 000	1,2
Övriga*	30 538 800	2,2

***ÖVRIGA** inkluderar kineser, nyreligiösa rörelser, sikher, spiritister, taoister, konfucianister, jainister, shintoister, zoroastrier

KÄLLA: Johnson T M and Zurlo G A (eds.), World Christian Database (Leiden/Boston: Brill)

³ Ministry of Home Affairs, Government of India Census, 'Religion', 2011, http://censusindia.gov.in/Census_And_You/religion.aspx

⁴ See e.g., Pew Research Forum, 'Global Christianity: A Report on the Size and Distribution', Pew Research Center's Forum on Religion and Public Life, Washington DC, 2011, <http://www.pewforum.org/2011/12/19/global-christianity-exec/>

⁵ See Neill, S., 'A history of Christianity in India: the beginnings to AD 1707', Cambridge University Press, 1984, Chapter 2.

⁶ Brown, J., 'The history of Islam in India', *The Muslim World*, 39(1), January 1949, p.11

Skyddade?

Åtminstone i teorin...

Den indiska konstitutionen säger i artikel 25 att "alla människor är lika berättigade till samvetsfrihet och till rätten att fritt bekänna, utöva och sprida religion." Artikel 25 motsvarar artikel 18 i FN:s konvention om medborgerliga och politiska rättigheter (ICCPR), som skyddar religionsfriheten och visar på när den friheten kan begränsas av staten. Konstitutionen i Indien erkänner också minoriteters rätt att behålla sin kultur och sin religion, genom icke-diskrimineringsklausulerna i artiklarna 29 och 30, i överensstämmelse med artikel 27 i ICCPR. På samma sätt bekräftar FN:s deklaration från 1992 rörande minoritetsgrupper i artikel två rättigheten för en religiös minoritet att "utöva och bekänna" sin egen religion "fritt och utan hinder eller någon form av diskriminering."

Medan konstitutionen garanterar dessa rättigheter menar vissa forskare, bland andra professor Sumit Ganguly, att det sekulära samhället och respekten för religiös pluralism i Indien har befunnit sig i "kris" sedan början av 1990-talet. Detta baseras på ett antal avgörande händelser⁷, främst Nellie-massakern på bengaliska muslimer i Assam 1983⁸, sikhupproret 1984, rivningen av Babri Masjid-moskén i Ayodhya, Uttar Pradesh utförd av hinduaktivister 1992⁹, upplöpan mot muslimer i Gujarat 2002¹⁰, upplöpan mot kristna i Orissa och Karnataka 2007-2008¹¹, samt Muzaffarnagar-kravallerna 2013 som resulterade i att 42 muslimer och 20 hinduer dödades och över 40 000 tvångsflyttades¹². His-

torien blir inte bättre av att utredningarna av upplöpan av politiska skäl oftast var ofullständiga och sällan ledde till straff för gärningsmännen.

Utöver dessa händelser, som hamnade på löpsedlarna, har antalet näst intill dagliga attacker och kränkningar också ökat. Som exempel kan noteras att the United Christian Forum for Human Rights i sin vitbok om våld mot kristna i Indien rapporterade att det mellan 1964 och 1996 endast registrerades 38 fall där våld förekom, men att antalet fall därefter har ökat.

Åren 1997 och 1998 registrerades 27 respektive 70 fall av våld.¹³ Åren 2007 och 2008 var särskilt våldsamma. Chad Bauman, religionssociolog vid Berkley Center for Religion and World Affairs, uppskattar att våld utövades vid 350 tillfällen under vart och ett av dessa år.¹⁴

Ökningen av antalet incidenter sedan 1990-talet visar att religiösa minoriteter inte åtnjuter de rättigheter som den indiska konstitutionen ger dem. Trots att ökningen oroar religiösa minoritetsgrupper under många år, har situationen sedan 2014 blivit mycket värre. Religiös förföljelse har ökat exceptionellt till en nivå där den blivit en del av vardagen för religiösa minoriteter. Det är den situationen som rapporten fortsättningsvis fokuserar på.

⁷ Ganguly, S., 'Crisis of Indian Secularism', *Journal of Democracy*, 14(4), 2003, pp.11-25; and Needham, A. D., and Rajan, R. S., 'The Crisis of Indian Secularism', Duke University Press, 2007

⁸ En kortfattad diskussion om Nellie-upplöpan kan läsas här: <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/14631369.2014.880592?journalCode=caet20>

⁹ BBC News, 'India's Ayodhya site: Masses gather as Hindu-Muslim dispute simmers', 25 November 2018, <https://www.bbc.co.uk/news/world-asia-india-46318505>

¹⁰ En tidslinje av händelserna i Gujarat 2002 och vad som hände därefter: New York Times, 'Timeline of the Riots in Modi's Gujarat', 19 August 2015, https://www.nytimes.com/interactive/2014/04/06/world/asia/modi-gujarat-riots-timeline.html#/#time287_8514

¹¹ Chamberlain, G., 'Convert or we will kill you, Hindu lynch mob tell fleeing Christians', *The Observer*, 19 October 2008, <https://www.theguardian.com/world/2008/oct/19/orissa-violence-india-christianity-hinduism>

¹² 'Government releases data of riot victims identifying religion', *The Times of India*, 24 September 2013

¹³ Cited in Lal, V., 'Anti-Christian Violence in India' in R. Puniyani (Ed.), *The Politics Behind Anti-Christian Violence* New Delhi: Media House, 2006, pp. 767-774

¹⁴ Bauman, C. M., 'Pentecostals, Proselytization, and anti-Christian violence in contemporary India', Oxford University Press, 2015.

Kampen om Babri Masjid-moskén

År 1992 förstörde en hinduisk mobb 1500-talsmoskén i Ayodhya i delstaten Uttar Pradesh, eftersom man ansåg att den byggts ovanpå guden Ramas födelseplats. Runt 2000 personer dödades i efterföljande upplopp runt om i Indien.

Sedan 1992 har många hinduer krävt att ett Ramatempel ska byggas på platsen. Hinduiska extremistgrupper på högerkanten, som Vishwa Hindu Parishad (VHP) och Shiv Sena, har varit inblandade i konflikten om platsen. Premiärminister Narendra Modis parti BJP har nyligen presenterat planer att bygga ett tempel där moskén stått. 2017 utnämnde BJP en av sina mest högljudda företrädare, Yogi Adityanath, till ansvarig minister i delstaten Uttar Pradesh. Adityanath har fällt yttrandet: "När ingen kunde hindra oss från att riva [moskén], vem kan då hindra oss från att bygga ett tempel?"

1

Utvecklingen
sedan 2014

Antalet rapporter om hatbrott utifrån religion i Indien har skjutit i höjden sedan 2014. Enligt indiska staten som bevakar våldsincidenter i samhället, till exempel våldet mellan religiösa grupper, har sådana incidenter ökat med 28 procent mellan 2014 och 2017.¹⁵ Statens statistik bryts dock inte ner på olika religiösa grupper.

Open Doors World Watch List, som rangordnar de 50 länder i världen där det är farligast att leva som kristen, har under de senaste åren visat att våld mot samt diskriminering av kristna, inklusive dagligt förtryck, ökar från år till år.

År 2013 var Indien rankat som nummer 31 av de 50 länderna. Därefter har landet klättrat på listan, till plats 28 under 2014, plats 21 under 2015, plats 17 under 2016, plats 15 under 2017, plats 11 under 2018, för att 2019 för första gången kliva upp till topp tio som land nummer 10. Enligt poängberäkningen i

World Watch List bedömdes Indien 2018 för första gången som ett land där kristna upplever "extrem förföljelse". Poängen blev 81/100. 2019 blev poäng 83/100.¹⁶

Denna rapport strävar efter att ge en djupare förståelse av förföljelsen bakom siffrorna, genom att specificera incidenterna och genom att analysera var och varför dessa har ägt rum. Rapporten vill ge en inblick i omfattningen och skapa en tydligare och mer strukturerad bild av vad som händer kristna runt om i Indien.

Detta avsnitt innehåller noga utvalda exempel på händelser som har inträffat 2014-2018, sorterade under olika underrubriker. Sedda var för sig kan exemplen framstå som bisarra händelser, men varje exempel är noga utvalt för att belysa en omfattande trend, som bekräftas av upprepade liknande händelser i det inhämtade materialet.

A Våld

Under perioden januari 2014 till och med mars 2018 rapporterades 1 620 fall av våld, vilket visar på en tydlig ökning av våldet mot kristna i Indien.

Den årliga siffran över de rapporterade våldshändelserna visar på en fyrdubbel ökning från 2014 till 2017. Medan antalet låg stilla de två första åren, utföll den kraftigaste ökningen 2016. Det mest anmärkningsvärda är att fler incidenter har rapporterats under de tre första månaderna av 2018 än under hela år 2014 eller 2015.

Med tanke på att undersökningsperioden bara sträcker sig fram till och med mars 2018, är det djupt oroande att en källa på plats dokumenterade 775 incidenter riktade mot kristna under 2018, och däribland 14 mord. Dessa 775 incidenter står för religiös förföljelse av 50 819 unika individer. Av dessa var 18 956 män, 18 858 kvinnor och 12 790 barn. Dessa siffror representerar endast iakttagelserna från en källa och utgör troligen endast en liten del av det sannolika antalet incidenter över hela Indien. Eftersom ingen enskild organisation kan överblicka det totala antalet övergrepp på religionsfriheten, visar siffrorna på behovet av en mer fullständig dokumentation och observation av ett stegrad religionsbaserat våld.

År	Antal incidenter
2014	147*
2015	147
2016	445
2017	665
2018 (januari-mars)	216
Totalt	1620

TABELL 2: Rapporterade fall av våld mot kristna 2014 – mars 2018.

*Det är en ren tillfällighet att 2014 och 2015 har samma antal rapporterade incidenter.

KÄLLA: Lokala källor i Indien.

¹⁵ Government of India, Ministry of Home Affairs, Lokh Sabha Unstarred Question No. 590, 6 Feb 2018, <http://164.100.47.190/loksabhaquestions/annex/14/AU590.pdf>

¹⁶ Open Doors forskarlag World Watch Unit betecknar förföljelsen som "Allvarlig" när ett land uppnår en poäng mellan 41-60 av 100; "Mycket allvarlig" när poängen för förföljelsen är mellan 61-80 av 100; och "Extrem", när poängen för förföljelsen är mellan 81-100 av 100. World Watch Research Methodology - Senaste utgåvan November 2017: <http://opendoorsanalytical.org/world-watch-list-methodology-latest-edition-november-2017>

Det ökande våldet visar också att det budskap som förkunnas av hinduextremister har slagit rot hos en bredare indisk allmänhet. Budskapet placerar hinduerna främst och efter dem kommer buddhister, jainister och sikher. Därefter kommer kristna och muslimer vilka betraktas som utomstående och tredje klassens medborgare.

Av samtliga incidenter som rapporterats innehåller 39 procent fysiskt våld mot kristna. Som nedanstående tabell visar är Chhattisgarh och Maharashtra de två delstater där våld mot kristna är mest förekommande. Därefter följer Odisha, Madhya Pradesh, Uttar Pradesh och Jharkhand.

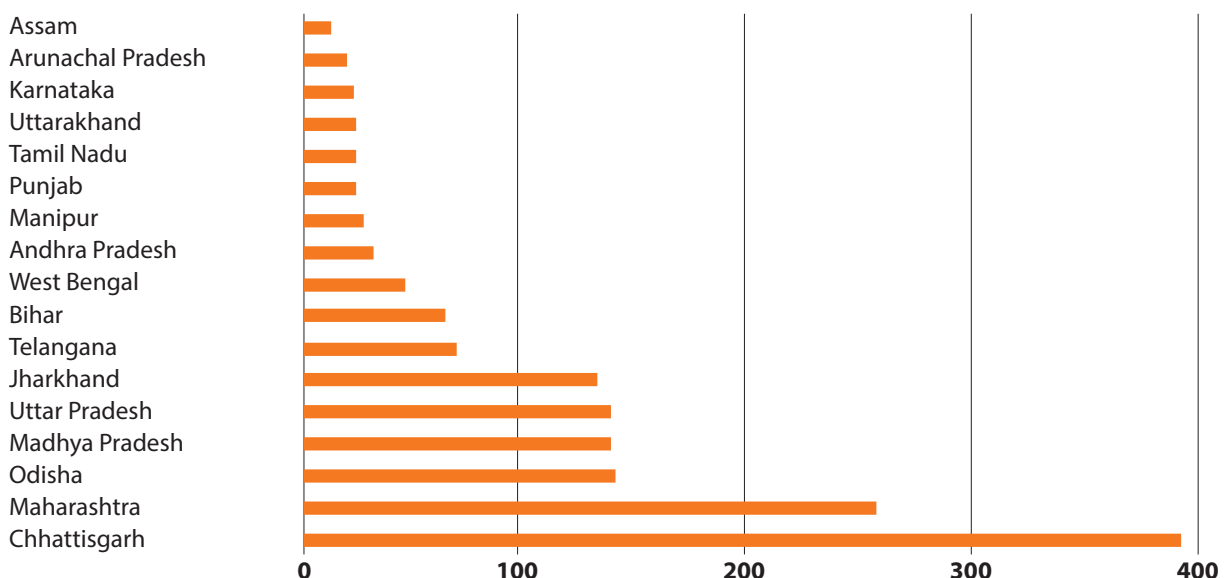
Det är viktigt att lägga märke till att graden av våld relaterar omvänt till andelen kristen befolkning i delstaten. Ju mindre andel kristna, desto mer våld upplever dessa kristna. Små, kristna befolkningsgrupper med ett litet inflytande i lokalsamhället, löper större risk att utsättas för våld. Det betyder även att det proportionella våldet blir mer koncentrerat när det äger rum i delstater med en lägre andel kristna. Våld och diskriminering är därför något som är ytterst verkligt, speciellt för kristna som bor i Chhattisgarh, Maharashtra, Odisha, Madhya Pradesh, Uttar Pradesh, Jharkhand och Telangana.

Våldet tar sig uttryck på många sätt, till exempel har överfall av stora gatubombor blivit något som många kristna får erfara. Trots att konstitutionen

skyddar rätten för respektive trosuppfattning att uttrycka sig, har nivån på våldet skapat en rädsla som leder till en förlamning av det religiösa livet och gör det svårt för kristna att känna sig säkra i samhället i stort. Typiska exempel från det rapporterade materialet är pastorer som har misshandlats för att de har hållit gudstjänster eller bönemöten. Även pastorsfruar har misshandlats av hinduextremister. Vid en händelse i Maharashtra i januari 2017 misshandlade en mobb elva kyrkobesökare, varav tre allvarligt, endast för att dessa hade deltagit i en offentlig gudstjänst. Sådana återkommande händelser gör att kristna i Indien är rädda för att delta även i religiösa sammankomster, som ska vara skyddade enligt konstitutionen.

Emellanåt är våldet enormt grovt. De rapporterade incidenterna visar på ett antal mord. I januari 2018 dödade en grupp hinduextremister en pastor i Tamil Nadu innan de hängde upp honom i ett rep. I mars 2018 angrep en ung hinduisk man, som var skulptör i det lokala templet, en äldre kvinna medan hon bad uppe på sitt tak i delstaten Andhra Pradesh. Han medgav senare att han hade dödat henne för att hon hade lämnat sina gudar och nu följde en "främmande gud". Extrema hinduer kan agera våldsamt när de misstänker att någon konverterat från hinduism till kristendom. Det djupare sambandet mellan konvertering och våld diskuteras mer ingående i rapportens andra del.

Rapporterade fall av våld mot kristna per delstat (2014 - mars 2018)

Rapporteringen visar även att sexuellt våld och våldtäkter används för att förfölja kvinnor och flickor. Två tragiska våldtäktsfall 2018 visar på en större trend. Anjali Masih, dotter till ett par som nyligen hade konverterat från hinduism till kristendom, och Asifa Bano, en åttaårig muslimsk flicka, blev båda utsatta för en gruppvåldtäkt och dödades. I FN:s speciella rapport över våld mot kvinnor sägs att "återkommande händelser av våld i samhället mot religiösa minoriteter, inklusive muslimer och

kristna, visar på att kvinnor i sådana samhällen lever i en väldigt otrygg miljö präglad av trauman. Kvinnor har klätts av, bränts, fått föremål uppkörda i underlivet och utsatts för sexuellt våld på en mängd olika sätt på grund av sin religiösa identitet. Det rapporterades att det var vanligt att förövarna av dessa brott satt i en maktposition och ofta förblev ostraffade."¹⁷

Sexuellt våld: Ett vapen mot religiösa minoriteter

Anjali lekte med sina vänner i Gurdaspur i Punjab när tre män lurade med sig henne med löftet att hon skulle få en guava. De våldtog henne innan de ströp henne med en telefonsladd. Hon hade just fyllt nio år.

En lokal pastor berättade att Anjalis föräldrar nyligen blivit kristna och upprepade gånger hade hotats för att återgå till hinduismen. Han trodde därför att mordet var en varning till andra som övervägde att byta sin religion till kristendom. Han berättade också att ett ökat antal människor i den trakten hade konverterat till kristendomen, vilket hade väckt stark opposition och hot om våld. Enligt lokala kristna är de kristna som bor i området mycket skrämde och rädda.

Under samma månad blev en åttaårig muslimsk flicka, Asifa Bano, som bodde i Jammu i Kashmir, bortlurad av en lantarbetare. Hon togs till ett hindutempel, drogades och våldtogs under fem dagar av en grupp män, innan de dödade henne med en sten. Åtta män har gripits för inblandning i fallet, däribland en tempelvakt. Några har erkänt, enligt delstatens polis. Två av de åtalade är polischefer, som påstås ha tagit emot tusentals dollar i mutor för att dölja brottet.

¹⁷ Report of the Special Rapporteur on violence against women, its causes and consequences, on her mission to India, (April 2014), Doc. No. A/HRC/26/38/Add.

B Vandalisering

Utöver våldshandlingar ledde 20 procent av incidenterna till vandalisering av egendom.

Så skedde till exempel i Jharkhand i september 2015 då uppskattningsvis 150 hinduextremister attackerade tre kyrkor i samma by där de förstörde biblar, ljudutrustning och stolar samt stal en stor summa pengar. Detta är inte en engångshändelse, utan ett exempel på det hot om vandalisering som indiska kyrkor regelbundet utsätts för, speciellt i delstaterna Chhattisgarh, Maharashtra och Odisha. På grund av att vandaliseringen är så utbredd är det mycket svårt för den religiösa gruppen att fira gudstjänst tillsammans eller bidra till sam-

hällsutvecklingen. Även privat egendom vandaliseras eller stjäls regelbundet. Vandaliseringen drabbar kristna oavsett bakgrund. Det gäller kristna ur medelklassen som fått sina hus nedbrända av hinduextremister, vilket skedde vid ett tillfälle i Punjab i april 2016. Det sker även de allra fattigaste som har fått sina hem förstörda, vilket drabbade kristna i Beheras slum i Odisha 2014. Enligt kristna ledare på plats valde de lokala myndigheterna att riva just dessa hus för att skrämma den kristna befolkningen där. Familjerna lämnades utan tak över huvudet eller tillgång till vatten.

C Social utfrysning

Undersökningen visar även att social utfrysning av kristna familjer förekommer regelbundet, när hinduextremister och lokala bybor kräver att kristna ska lämna sina byar. Social utfrysning sker ofta i kombination med andra handlingar, som fysiskt våld, tvångskonvertering till hinduism, böter utfärdade av lokala myndigheter och vandalisering. 2014 krävde hinduextremister att åtta familjer i Kavanar, Bastar skulle lämna sin by, om de inte omvände sig till hinduismen. I november 2015 blev ett kristet par i Chhattisgarh uteslutet ur bygemenskapen och blev sedan tvingade att lämna byn.

Om kristna inte tvingas att lämna sin by, nekas de ofta tillgång till vatten, skolgång eller statliga matrannonser på grund av sin tro. I oktober 2014 placerade en mobb en hinduisk gudabild vid en dricksvattenpump utanför en kyrka och sade att de kristna inte längre hade tillträde till denna vattenkälla. I Jharkhand 2018 tvingades kristna att hämta sitt dricksvatten i en flod där avloppsvatten rann ut. I september 2015 blev barn som gått i en statlig skola avstängda, eftersom de inte deltog i den hinduiska religionsundervisningen i skolan på söndagarna. Polisen i Uttar Pradesh hotade 2016 en kvinna med att hon skulle bli av med sitt statliga ransoneringskort på grund av sin kristna tro.

Kristna nekas tillgång till betesmark på vissa platser. Till och med behovet begravningsplats för kristna, ifrågasätts regelmässigt av hinduextremister, som menar att kristna ska kremeras. 2018 blev

det en verklighet för en kristen familj i Jharkhand när de försökte begrava sin mor.

Kristna blir även diskriminerade i yrkeslivet. Det är rutin att kristna företagare bojkottas från försäljare till cykelreparatörer och att kristna arbetare förlorar jobbet på grund av sin tro.

I många rapporterade fall är det familjemedlemmar som står för förföljelsen. I januari 2018 fick till exempel en kristen konvertit i Chhattisgarh beskedet av sin familj att han inte fick ha en kristen vigselceremoni. Om han ändå valde att göra det skulle han inte längre vara välkommen hem. Det förekommer ofta att familjer förskjuter enstaka medlemmar eller gifta par. I de flesta fall är det dock kvinnorna som får ta den värsta stöten när familjen eller släkten agerar på det här sättet.

Hinduiska kvinnor som konverterar till en annan religion blir i regel hemlösa och lämnade utan grundläggande försörjning. Kvinnor som har blivit kristna tvingas bort från hemmet av sina män och blir även mordhotade om de inte återvänder till hinduismen. Ensamma mödrar är speciellt sårbara, eftersom deras låga ställning i samhället gör det svårt för dem att försörja sina barn. I januari 2018 blev en 38-årig kvinna misshandlad av sin man på grund av sin kristna tro. Därefter brände han upp hennes kläder och körde ut henne och hennes fyra barn ur hemmet.

Kvinnor som konverterar är dubbelt sårbara

Enligt "Hindu Marriage and Adoption Act", (en hinduisk adoptions- och försörjningslag från 1956) förlorar en hinduisk hustru som konverterar till kristendom eller islam rätten att bli försörjd av sin man. Paragraf 6 i den hinduiska lagen om minderåriga och deras vårdnadshavare från 1956 fråntar konvertiter från hinduismen rätten till vårdnaden av sina barn. Dessa lagar uppmuntrar ofta till en fientlig inställning, att förskjuta och utöva våld mot kvinnor som konverterar. Detta avskräcker likaså kvinnor att åberopa sin rätt att konvertera i enlighet med artikel 18 i FN:s deklaration om mänskliga rättigheter. Om en kvinna är bosatt i en delstat med antikonverteringslagar som kräver att man anmäler sin konvertering till myndigheterna, så finns det anledning för henne att aldrig anmäla sin konvertering.

Kvinnor på landsbygden är särskilt utsatta för våld och förskjutning om de konverterar. I många byar där hinduer är i majoritet samlas ofta kvinnorna varje morgon för att tillsammans utföra de dagliga hinduiska ritualerna. När en kvinna som har konverterat inte längre deltar i dessa dagliga ritualer blir hon snabbt upptäckt av byborna.

D Anklagelser om missionsverksamhet

Analyserna av rapporterade händelser visar att Indiens religionsfrihetslagar, som mer korrekt kan kallas antikonverteringslagar, används vid aktioner för att stoppa minoriteternas religionsutövning. I 20 procent av de analyserade händelserna var missionsverksamhet den utlösande faktorn bakom våldsdåd. Antikonverteringslagarna infördes för att inte konverteringar skulle kunna ske genom tvång, på falska grunder eller utifrån ett lockande erbjudande. Trots det uttalade syftet, finns det ytterst få, om ens några, bevis på att någon religiös minoritet skulle ha använt sådana metoder för att omvända någon, vilket diskuteras senare i rapporten. I stället missbrukas antikonverteringslagarna för att marginalisera religiösa minoritetsgrupper.

De som vill stoppa icke-hinduiska bönemöten, gudstjänster och till och med bröllop i Indien använder sig ofta av falska anklagelser om "missionsaktiviteter". I februari 2018 trängde sig polisen in hos en husförsamling i Uttarakhand under en gudstjänst och grep ledarna och husägaren. Polisen hade fått anonym information om att kristna missionärer var aktiva i församlingen, medan det i själva verket enbart handlade om en vanlig gudstjänst, som är tillåten enligt konstitutionen.

Att hinduextremister stör kristna högtider rapporteras också regelbundet. 2017 satte kristna i Arunachal Pradesh upp julaffischer i fönstren för att bjuda in människor till hemmet. Bybor rev ner affischerna under natten och hotade de kristna med att de skulle jagas ut ur byn om de samlades till julgudstjänst. Hinduextremister i Uttar Pradesh förstörde en pastors hus för att han anordnat ett bönemöte i hemmet på juldagen. Pastorn blev dubbelt straffad efter att polisen arresterat honom den 28 december, med hänvisning till att hans kristna aktiviteter hade förorsakat allmänt upplopp. Han släpptes först efter att han lovat att inte leda några fler kristna aktiviteter eller möten.

Julfirande och julgudstjänster är skyddade i konstitutionen och tillhör en av de största högtiderna i kristen tradition. Samlingar under julen sker inte för att tvinga eller lura indiska medborgare till att omvända sig. Att arresteras som firar jul kan bara ses som ett sätt att hota och skrämja ledare till att upphöra med kristen verksamhet. Antikonverteringslagarna tycks användas lika mycket för att stoppa offentliga och privata uttryck för tro, som för att stoppa påtvingade omvändelser (se vidare i del två sidan 26: Antikonverteringslagar).

Som framgår av rapporten är många kristna missgynnade och berövade på samhällsservice enbart på grund av sin tro. De analyserade incidenterna visar på ett tydligt samband mellan diskrimineringen och vägran att konvertera eller att vända tillbaka till hinduismen. Åtta procent av incidenterna inkluderar hot om fysiskt våld eller berövande av möjligheter och service om inte den enskilda personen eller familjen återvänder till hinduismen.

Ghar Wapsi: ("hemkomst"): tvångskonvertering till hinduism

Hinduextremister försöker ofta omvända konverter vilket emellanåt sker under hot om våld. Polisen arresterar ofta icke-hinduer vid minsta misstanke om missionsaktiviteter, medan hinduextremister kan använda tvång, falska grunder eller lockande erbjudanden för att omvända människor till hinduism utan att polisen ingriper. Uppenbarligen gör polisen undantag från antikonverteringslagarna, ibland på grund av ovilja att tillämpa dessa lika för alla och ibland för att de vill exkludera vissa människor från lagen. I delstaterna Rajasthan och Arunachal Pradesh finns undantag i lagen för människor som byter tillbaka till "förfädernas religion". Hinduextremister hävdar att "adivasis" – en gemensam beteckning på folkgrupper som anses vara Indiens ursprungsbefolkning – är kulturella hinduer. Som sådana kan dessa med alla medel ledas tillbaka till en sann hinduisk identitet, trots att många aldrig har utövat den hinduiska tron. Huvuddelen av adivasis bor i Jharkhand, Madhya Pradesh, Chhattisgarh, Odisha och Maharashtra, delstater med ett högt antal rapporterade incidenter om våld mot kristna.

I januari 2016 påstod Praveen Togadia, ordförande i Hinduiska världsrådet, att organisationen under de senaste decennierna fått fler än 500 000 kristna och 250 000 muslimer att återvända till hinduismen genom sitt Ghar Wapsi-initiativ.

Bland nyligen rapporterade händelser av Ghar Wapsi kan nämnas:

November 2017: Delstatsministern i Uttar Pradesh ska med stöd av BJP-tjänstemän ha pressat 25 kristna familjer i Ghazipur att konvertera till hinduism.

April 2017: I Jharkhand meddelade den militanta hinduorganisationen Rashtriya Swayamsevak Sangh (RSS) att så många som 53 kristna familjer konverterat till hinduism vid en Ghar Wapsi-ceremoni.

Januari 2017: Hinduextremister förödmjukade och tvingade två kristna att konvertera. Extremisterna ställde upp de kristna inför hela byn, tvingade dem att tillbe byns gudar och att konvertera genom en Ghar Wapsi-ceremoni. På plats fanns 60-70 medlemmar i RSS samt från Hinduiska världsrådets ungdomssektion. Extremisterna hade nyligen uppmanat de kristna att avsäga sig sin tro eller ta konsekvenserna. Vid flera tillfällen hade de kristna kontaktat den lokala polisen för att göra en anmälan, men polisen hade vägrat att ta emot den eller att vidta några åtgärder mot förövarna.

Februari 2016: 76 kristna konverterade till hinduism vid en ceremoni i Odisha. Lokala källor rapporterade att tvång och lockande erbjudanden förekom under ceremonin.

December 2015: Efter att en ung man vid namn Neeraj och två kristna vänner planerat julfirandet överfölls de vid ett bakhåll av radikala hinduer. Efter att hela natten ha utsatts för misshandel och hot valde de tre att avsäga sig sin kristna tro, först vännerna och sedan Neeraj. "Jag var så rädd att jag beslutade mig för att lyda dem", berättade Neeraj. Därefter fördes han till det lokala rådhuset och ställdes framför hindugudarna. Hans angripare tvingade honom att recitera hinduiska skrifter och smorde in honom med vatten blandat med kodynga och urin. Extremisterna fotograferade de tre männen som ett bevis på konverteringen.

December 2014: Hinduextremister från Dharma Jagaran Manch och Bajrang Dal ställde upp 57 muslimska familjer framför tevekameror och hävdade att familjerna skulle återgå till hinduismen, efter att ha konverterat till islam 25 år tidigare. Familjerna berättade senare att de hade lurats genom att lockas med statliga ransoneringskort om de gick genom Ghar Wapsi-ceremonin.

E Polisens och myndigheternas maktutövning

Våldsverkarnas felaktiga tolkning av antikonderteringslagarna i kombination med att polismakten felaktigt tillämpar lagen, leder till arresteringar för ”religiös utövning”, trots skyddet i konstitutionen. I de flesta fall handlar polisen och andra myndigheter efter lagen, men 17 procent av de rapporterade incidenterna förvärrades av myndigheterna. Trots brist på bevis för förekomsten av tvång, falska grunder eller lockande erbjudanden i syfte att omvända någon, blev kristna ofta arresterade medan polisen upprättade en indicierapport.¹⁸ Därefter släpptes de kristna utan åtal.

Från Madhya Pradesh rapporteras om att polisen på ett skrämmande sätt missbrukar antikonderteringslagarna. Vid tre separata tillfällen tog järnvägspolisen kristna barn i förvar, när de var på väg med tåg till ett kristet läger. Man påstod att barnen var kidnappade för att omvändas. Den 22 och 23 maj 2017 arresterade järnvägspolisen nio kristna som följde 71 kristna barn till ett bibelläger. Trots att barnens föräldrar omedelbart meddelade polisen och domstolen att de ville att barnen skulle delta i lägret hölls barnen kvar och förhöordes ingående under tre dagar. Den 3 juni häktades en katolsk nunna och fyra flickor på en järnvägsstation. I oktober samma år häktades två kristna och sju barn på väg till ett bibelstudium. Deras krav att få träffa föräldrarna avsågs. I vart och ett av dessa fall blev de vuxna kristna åtalade för att ha framtingat omvändelser.

Dessa godtyckliga arresteringar visar på behovet av att utbilda polis och regeringstjänstemän om religiösa aktiviteter som skyddas av konstitutionen och om antikonderteringslagarnas begränsningar.

Mer problematiskt är att flera rapporterade incidenter visar att polisen är delaktig i våldsamma och aggressiva aktioner mot kristna, antingen genom att vända bort blicken eller genom att delta i våldet. I Odisha 2016 såg polisen på medan hinduextremister misshandlade en grupp kristna på en polisstation. I juni 2016 deltog poliser i misshandeln av en pastor i Uttar Pradesh, efter att falska anklagelser hade riktats mot honom av medlemmar av en högre kast. En rapport från december 2015 berättar om fem kristna som togs till en polisstation och där tvingades att konvertera till hinduismen.

Polisens delaktighet visar sig även i en motvilja att agera mot gatumobbar som attackerar religiösa minoriteter. Om inte annat för detta med sig intrycket att gatumobbar åtnjuter statligt beskydd och vad värre är, skapar en kultur av straffrihet. Analyser av de incidenter som kom in till en lokal rapportör under 2017 visar att polisen endast skrev rapporter på 20 procent av gjorda anmälningar.

Förutom att visa på ett misslyckande när det gäller att åtala förövare, visar rapporten att polisen ibland tog parti för en gatumobbs falska anklagelser att kristna antingen hade kränkt den hinduiska majoritetens religiösa känslor eller vållat allmänt upplopp genom att utöva sin icke hinduiska tro. Till och med ett vanligt bönemöte eller en gudstjänst kunde räcka för att de falska anklagelserna skulle komma. Vid dessa tillfällen var det offren som fick stå till svars. De greps och åtalades sedan ofta, främst utifrån anklagelser från en gatumobb. Åtalen gällde brott mot antikonderteringslagarna i form av kränkning av religiösa känslor och vållande av upplopp.¹⁹

De offentliga tjänstemännens medbrottslighet sträcker sig vidare från polisen och till de lokala myndigheterna. Undersökningen visar på en trend av godtyckliga rivningar av kyrkor. Ett exempel är den lokala myndighetens rivning av en kyrka med 3 000 medlemmar i Tamil Nadu, av skälet att den låg i ett bostadsområde. En mobb bestående av 150 kommunalanställda förstörde i augusti 2017 ett bönhus i Andhra Pradesh.

Kristna och andra religiösa minoriteter i Indien löper risk att utsättas för våld, vandalism, diskriminering och förlust av sina tillhörigheter och kan inte räkna med likhet inför lagen eller ens skyddas av lagar eller lokala myndigheter. I flera delstater bidrar attityden hos offentliga tjänstemän till inställningen att religiösa minoriteter är lovligt byte i Indien. I bästa fall är myndigheterna likgiltiga inför våldet mot minoriteterna, i sämsta fall är de delaktiga.

¹⁸ First incident report, ofta kallat FIR, är ett skrivet dokument som upprättas av polisen, när den får kännedom misstänkta brott. Dessa rapporter är viktiga eftersom de sätter igång rättsprocessen.

¹⁹ India Penal Code (1860), paragraferna 153(A) (vållande av disharmoni mellan olika religioner), 295(a) (”Överlagda och illvilliga handlingar i syfte att kränka religiösa känslor hos en grupp genom att förolämpa dess religion.”)

Polisinblandning i våld mot religiösa minoriteter

Jharkhand, maj 2016: 25 kristna från dalitkusten kallades till ett offentligt möte, där över 100 hinduextremister pressade dem att konvertera till hinduismen. När de kristna anlände till mötet skickades de i väg i bilar till en skola i byns utkant. En av dem berättade: "Omkring 100 personer från tre närliggande byar väntade när vi kom till platsen. De började med att säga till oss att det var fel av oss att be till Jesus och att vi skulle följa hinduismen och praktisera hinduritualer." Som svar berättade en av de kristna att han hade konverterat till kristendomen efter att ha blivit helad från en sjukdom 2007. Detta retade upp folkmassan som band sex av de kristna, slog dem med käppar och hotade att döda dem om de inte återvände till hinduismen. De hotades också med att deras hus skulle brännas ner. Efteråt begav sig de kristna till polisen i en grannby. De berättade om attacken, men polisen vägrade att registrera fallet. Angriparna kallades till polisstationen, och efter ett möte mellan femtio hinduextremister och tre kristna ledare, tvingade polisen de kristna att skriva under en överenskommelse om att endast tillbe i sina hem. Annars skulle de straffas med böter motsvarande 150 amerikanska dollar.

Offret blir den som anklagas

I september 2017 blev sex stycken kristna i nordöstra Indien inbjudna till en icke kristens hem för att be för hans hustru, som hade blivit sjuk. Under bönen samlades ett antal lokalinvånare och motståndare till kristen tro från grannskapet. De trängde sig in i huset och anklagade de kristna för att bedriva missionsverksamhet. De misshandlade de sex kristna och kallade sedan på den lokala polisen, som upprättade en brottsanmälan där de kristna anklagades för att ha stört den allmänna ordningen och kränkt bybornas religiösa känslor.

2

Vad är roten
till problemet?

Rapporten lyfter fram enskilda berättelser om våld och diskriminering av religiösa minoriteter i Indien. Den visar att förföljelsen är både systematisk och eskalerande. Rapporten lyfter fram fyra huvudsakliga drivkrafter till förföljelsen. Det som skapar en samhällsanda av fientlighet mot religiösa minoriteter kan ses som en drivkraft till förföljelsen. Det kan även vara samhällseliga institutioner, liksom federala och statliga lagar, som används för att marginalisera en religiös minoritet. Att granska dessa drivkrafter bakom förföljelsen hjälper till att förklara det ökande antalet angrepp på religiösa minoriteter.

För det första tycks Hindutva-ideologins ökade dominans i det indiska samhället ha skapat de förutsättningar som krävs för ökad förföljelse. **För det andra** bidrar de statliga antikonderteringslagar-

na till ökad religiös förföljelse. Som framgick av föregående avsnitt, så handlade ett betydande antal incidenter om den felaktiga tolkningen av vad som kännetecknar "missionsaktiviteter." **För det tredje** finns PESA-akten, som ger form åt ett lokalt självstyre och tillåter ett bysamhälle att införa egna lagar. Systemet missbrukas ofta genom att majoriteten bestämmer hur religiösa minoriteter i samhället ska leva och straffa dem som utövar en icke-hinduisk religion. **För det fjärde** har Indiens federala lag en diskriminerande effekt för de daliter – kastsamhällets lägsta klass – som konverterar till islam eller kristendom.

A Hindutva-ideologin

Som grafiken på nästa sida visar, låg gruppen anslutna till Hindutva-ideologin bakom 40 procent av de analyserade incidenterna. I en omgivning där regering och civilsamhällets ledare i allt högre grad klassar vissa religiösa minoriteter – främst muslimer och kristna – som "främmande" och "lägre stående", är det naturligt att de personer som står bakom hindutva-ideologin också ligger bakom en hög andel av incidenterna. Naxaliterna, som står för sju procent av våldsangreppen, är en militant kommunistgrupp som säger sig kämpa för ett mer jämlikt Indien. Det har förekommit att hinduextremister, när de har angripit kristna, utgett sig för att vara naxaliter för att lägga skulden på dessa. Det finns även vissa bevis för att vanliga medborgare, som beräknas ligga bakom 39 procent av angreppen, egades av Hindutva-grupper. Det skulle kunna innebära att grupper med anknytning till Hindutva är ansvariga för våldet i drygt 50 procent av de rapporterade fallen.

Hindutva-ideologin lanserades i V. D. Sarvarkars bok "Hindutva" från 1920. I den diskuteras vem som är en sann hindu. Boken kom när Indien såg ut att vara på väg att bli en självständig stat och syftade till att föra indierna samman till en nation med en gemensam identitet i hinduismen. I sin bok kombinerar Sarvarkar geografisk enhet, gemensam kultur och rasmässiga särdrag i sin definition av en hindu. Utifrån det anses indiska re-

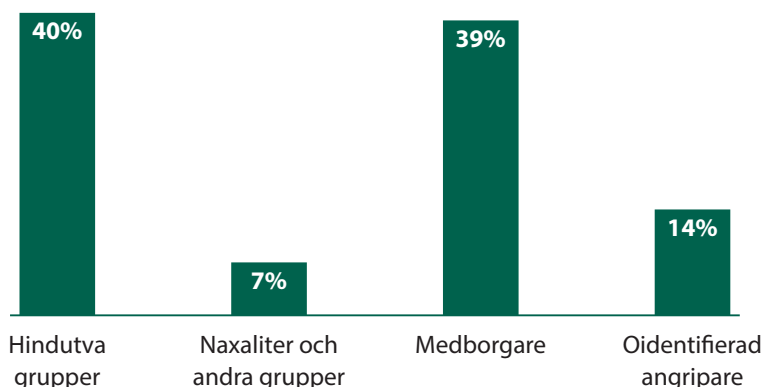
ligioner som hinduism, buddhism, jainism och sikhism vara Hindutva, eftersom Indien är både deras heliga land och deras fädernesland. Indiens kristna och muslimer är däremot inte Hindutva och utgör ett hot mot Indiens enhet, eftersom deras kärlek och lojalitet är förankrad utanför Indien.

Denna argumentation vidareutvecklades 1948 av M. S. Golwalkar, en inflytelserik ledare inom den hinduiska nationaliströrelsen Rashtriya Swayamsevak Sangh (RSS), som ansåg att kristna och muslimer är nationens "fiender". Han menade följande:

De icke-hinduiska folken i Hindustan måste ta till sig den hinduiska kulturen och språket, lära sig att respektera och värda hinduisk religion och får inte göra något annat än att upphöja den hinduiska religionen. Det innebär att inte bara upphöra med en intolerant attityd och otacksam hållning mot detta land och dess uråldriga traditioner, utan tvärtom visa en attityd av kärlek och hängivenhet. Med andra ord, de måste upphöra att vara främlingar eller så får de vara kvar i landet men leva helt och fullt underordnade den hinduiska nationen utan några krav, inte förtjäna några rättigheter, förmåner eller ens medborgerliga rättigheter.²⁰

²⁰ Gohsh, P., 'BJP and the Evolution of Hindu Nationalism', (Delhi: Manohar Publication, 1999), p. 48.

Förekomsten av fysiskt våld av angripare

Under ledning av sådana personer som Golwalkar fastställde RSS noga vem som kan bli indisk medborgare och därigenom åtnjuta en indisk medborgares rättigheter. De religiösa minoriteter som inte är Hindutva är inte indiska, en tolkning som har gjort att kristna och muslimer ses som främlingar.

Hindutva-ideologin ger en förklaring till varför muslimer och kristna ofta har berövats sina rättigheter i samhällsliv och lagstiftning.

En forskare har skrivit att "åtnjutandet av grundläggande mänskliga rättigheter i ett land som styrs utifrån ett sekulärt förhållningssätt har på ett förädliskt sätt presenterats för de religiösa minoriteterna som ett personligt val: antingen omfattar man den hinduiska kulturen eller också förlora man sin indiska identitet."²¹ Detta förklarar omfattningen av det våld och sexuellt våld som lyfts fram i den här rapportens första del. Om en icke-hindu inte är en fullvärdig medlem i det indiska samhället och saknar de rättigheter som konstitutionen ger, leder detta till att personens människovärde ifrågasätts. Den logiska konsekvensen blir då att gatubombningar och människor i allmänhet, utför fruktansvärda handlingar, ofta med stöd av landets lagstiftning och med myndigheternas goda minne.

Med regimens och civilsamhällets goda minne har det skapats ett samhälle där icke-hinduer inte åtnjuter sina medborgerliga rättigheter. Till exempel har BJP:s tidigare talesperson och numera Indiens president, Ram Nath Kovind, beskrivit kristna och muslimer som "nationens främlingar".²²

När den BJP-ledda alliansen segrade i parlamentsvalet 2014, förklarade ledaren för Hindutva-organisationen Vishva Hindu Parishad (VHP), Ashok Singhal, att detta var början till en revolution som skulle göra hela Indien hinduiskt år 2020 och hela världen hinduisk 2030.²³

I augusti 2017 gjorde myndigheterna i Jharkhand ett försök att få stöd för en antikonverteringslag genom att publicera en helsidesannons i ett antal lokala tidningar, där Gandhi felciteras och kristna missionärer kritiserar för att försöka omvända människor bland advasifolk och daliter.²⁴ BJP-politikern Surendra Singh rapporteras 2018 ha slagit fast att "när Indien en gång blir 'Hindu rashtra' kan bara de muslimer som assimilerar sig med den hinduiska kulturen stanna i landet."²⁵ FN:s speciella sändebud E Tendayi Achiume påpekade i september 2018 att valet av det hindunationalistiska BJP har "förknippats med våldshandlingar mot daliter, muslimer, kristna och stamsamhällen" där uppviglande uttalanden av BJP-ledare är en pådrivande faktor.²⁶

²¹ Kollori, A. 'Minority Existence and the Subject of (Religious) Conversion', Cultural Dynamics, 2004, p. 84.

²² Matthew, L., 'Ram Nath Kovind had opposed SC status for Dalit Christians, Muslims', Indian Express, 20 June 2017, <https://indianexpress.com/article/india/ram-nath-kovind-had-opposed-sc-status-for-dalit-christians-muslims-4712492/>

²³ Indian Express, 'India will be a Hindu nation by 2020, world by 2030: VHP leader Ashok Singhal', 20 July 2015, <https://indianexpress.com/article/india/india-others/by-2020-india-will-be-hindu-nation-world-by-2030-ashok-singhal/#sthash.5nNY6R89.dpuf>

²⁴ The Wire, 'Jharkhand Government Is Misusing Gandhi, Public Funds to Fuel Anti-Christian Hate', 12 August 2017, <https://thewire.in/politics/jharkhand-gandhi-advertisement-christians>

²⁵ Times of India, 'Lok Sabha polls will see 'Islam vs Bhagwan', Pakistan vs India': BJP MLA', 13 April 2018, <https://timesofindia.indiatimes.com/india/lok-sabha-polls-will-see-islam-vs-bhagwan-pakistan-vs-india-bjp-mla/articleshow/63746264.cms>

²⁶ 'Report of the Special Rapporteur on contemporary forms of racism, racial discrimination, xenophobia and related intolerance', United Nations General Assembly, August 2008, p. 10. The comment was based on a Human Rights Watch submission to the Human Rights Council universal periodic review of India, 2016.

Sättet på vilket offentliga personer och politiska ledare talar om religiösa minoriteter och framhåller Hindutva-ideologin är särskilt oroande med tanke på de starka banden mellan extrema hindugrupper som RSS och Indiens styrande politiska parti. Enligt Reuters, som har intervjuat mer än två dussin talespersoner inom RSS och BJP, har RSS vid hemliga möten presenterat en tvåstegsstrategi – segrar först i delstatsvalen, följt av samma framgång på nationell nivå.²⁷ Enligt RSS generalsekretär Dattatreya Hosabale ska "valsegern 2014 ses som starten för ett långsiktigt arbete", i vilket BJP verkar på en politisk nivå för att få till stånd "tydliga sociala, politiska och kulturella förändringar."²⁸

Enligt Reuters ska en nära medarbetare till premiärminister Modi ha bekräftat Modis godkännande av RSS och dess Hindutva-vision. Medarbetaren sade att premiärministern ses som en "RSS-arbeta-re som är villig att stå i skottgluggen för att skydda RSS. Modi anser att RSS är en ärofylld institution, en tankesmedja och en organisation som har styrkan att förändra Indien."²⁹ De starka banden mellan det styrande partiet BJP och RSS har skapat en tillåtande miljö, där hinduextremister känner att de har makt att agera mot religiösa minoriteter, och kan kränka deras konstitutionella och mänskliga rättigheter.

BJP har även placerat RSS-ledare på nyckelposter, troligen för att förankra Hindutva-ideologin i regeringsadministrationens centrala delar. Där finns, för att bara nämna några, Y Sudershan Rao som ordförande för Rådet för historisk forskning, Lokesh Chandra som ordförande för Rådet för kulturella relationer och Deena Nath Batra som sitter med i delstaten Haryanas utbildningsråd.

Hindutva-ideologin håller redan på att förändra de statligt finansierade läromedlen, vilket är djupt oroande. I Gujarat, en BJP-kontrollerad stat, användes en läsebok på hindi där ordet "haivaan" (djävul) på ett ställe användes med koppling till namnet för Jesus Kristus. Boken var publicerad av Gujarats läromedelskommitté. Efter skarpa protester ändrades den religiösa referensen, som kommittén påstod var ett tryckfel.³⁰ BJP-myndigheterna i Madhya Pradesh har lovat att den heliga hinduskriften "Bhagavad Gita" ska ingå i läroplanen för statens högstadie- och gymnasieskolor.³¹

I Rajasthan 48 000 skolor³² och i Mumbais 1 188 låg- och mellanstadieskolor och 49 högstadieskolor har BJP-kontrollerade tjänstemän gjort tillbedjan av den hinduiska solguden Surya Namaska obligatorisk, trots starka protester.³³

När man ser hur Hindutva-ideologin försöker att utplåna icke-hinduiskt tänkande och kultur i Indien är det högst oroande att BJP har tillsatt RSS-ledare på höga poster inom kultur och utbildning. Dessutom visar det sig att de delstater som har de flesta incidenterna, Chhattisgarh och Uttar Pradesh, dessutom har tillsatt RSS-medlemmar som guvernörer.

Det verkar som om den negativa attityden mot religiösa minoriteter hos dessa ledare och offentliga personer har spridit sig till en större allmänhet. Till exempel hotades en pastorssamling av några hinduextremister i Maharashtra i mars 2016: "Vi kommer utplåna den kristna närvaron från Indien senast år 2021."

De rapporterade incidenterna visar även att uttrycken "främmande/utländska gudar" och "främmande/utländsk religion" används mot kristna, som ett sätt att rättfärdiga de våldsbrott som regelbundet begås.

I ett exempel från maj 2014 attackerade hinduextremister en kyrka i Mahabubnagar och uppmanade de närvarande att inte "predika en främmande religion i byn." 2016 frågade en kvinna i Odisha dem som utövade våld mot kristna varför de gjorde så och fick svaret: "Ni har accepterat en utländsk gud." I Andhra Pradesh satte bybor i mars 2018 upp skyltar med texten att det var förbjudet att predika utländska religioner i byn. Som vi tidigare nämnt blev en äldre kvinna i Andhra Pradesh mördad i mars 2018 för att hon hade lämnat sina gudar och nu följde en främmande gud.

Dessa exempel visar att den retorik som offentliga personer med nära anknytning till Hindutva-ideologin använder, har skapat en atmosfär av hat och intolerans mot religiösa minoriteter somi synnerhet är riktad mot muslimska och kristna grupper. Denna retorik eldar på våldshandlingar, social utfrysning, vandalisering och diskriminering av religiösa minoriteter. Våldsverkarna undgår dessutom att straffas för sina brott.

²⁷ Nair, R.J. and Daniel, E.J., 'Special report: Battling for India's soul, state by state', Reuters, 12 October 2015.

²⁸ Nair, R.J. and Daniel, E.J., 'Special report: Battling for India's soul, state by state', Reuters, 12 October 2015.

²⁹ Nair, R.J. and Daniel, E.J., 'Special report: Battling for India's soul, state by state', Reuters, 12 October 2015.

³⁰ Abraham, B. 'Gujarat School Textbook Calls Jesus Christ A 'Demon', Govt Blames It On Typing Error', India Times, 9 June 2017

³¹ Tomar, S. 'Row over non-inclusion of chapters in Madhya Pradesh syllabus', Hindustan Times, 31 October 2018

³² 'Surya namaskar made compulsory in 48,000 schools Rajasthan', Times of India, 4 February 2015

³³ Venkatraman, T. 'Surya namaskar, yoga compulsory in BMC schools', Hindustan Times, 24 August 2016

B Antikonverteringslagar

Indiens antikonverteringslagar är en av grundförutsättningarna för att kunna begränsa människors personliga trosutövning på ett lagligt sätt. Lagarna är stiftade på delstatsnivå och har införts i åtta av landets delstater: Odisha, Madhya Pradesh, Jharkhand, Gujarat, Himachal Pradesh, Uttarakhand, Arunachal Pradesh och Chhatisgarh. Antikonverteringslagen i Arunachal Pradesh har dock inte implementerats fullt ut, eftersom det saknas kompletterande lagstiftning. Dessutom har delstaten Rajasthan godkänt ett antikonverteringsprogram, vilket ännu inte är undertecknat av Indiens president. Detaljerna i lagstiftningen varierar mellan de olika delstaterna men har som gemensam nämnare att de utformats i syfte att förhindra religiösa omvändelser som inte varit frivilliga utan skett med tvång, på falska grunder eller utifrån ett lockande erbjudande. Straffet för att bryta mot lagen är böter på mellan 5 000 och 50 000 indiska rupier (mellan 670-6 700 svenska kronor) samt fängelse från ett till tre år. Fängelsetiden blir längre och böterna högre om konvertiten är kvinna, dalit eller kommer från någon av Indiens olika ursprungsbe-folkningar. I många delstater kräver lagen att man rapporterar dag, tid och plats ifall man planerar att konvertera. Detta gör man antingen själv eller via den person som ska leda ceremonin.³⁴ Som tidigare nämnts är konvertering till hinduismen undantagen från lagen i Rajasthan och Arunachal Pradesh.

Nedanstående graf, som bygger på de rapporterade händelserna, visar att våldsfrekvensen är betydligt högre i de delstater som har infört antikonverteringslagar jämfört med övriga delstater.

Jämförelsen visar att **enbart förekomsten** av en antikonverteringslag skapar en atmosfär av fientlighet och intolerans. Rädsla för att bryta mot lagen utnyttjas för att kväva både offentliga och privata

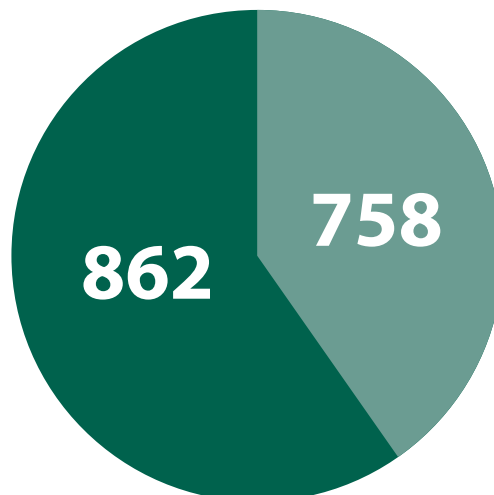
trosuttryck. Det är därför inte förvånande att fem av de sex delstaterna med högst antal våldsin-ciden-ter är de som har infört antikonverteringslagar.

Sammanlagt förekommer mer våld i de 8 delstater som har antikonverteringslagar än i de övriga 21 tillsammans. En FN-rapportör på besök i Indien påpekade: "Även i de delstater som har infört antikonverteringslagar, verkar det endast finnas få – eller ens några – fall där det finns bevis för att någon använt tvång, falska grunder eller lockande erbjudanden för att omvända någon annan... men oavsett om lagar har implementerats eller enbart varit lagförslag, så har detta lett till skadliga konsekvenser för religiösa minoriteter och varit orsak till att de har utsatts för våld."³⁵ Men trots att dessa lagar funnits i vissa delstater i över femtio år, har det varit ytterst få – om ens några – fällande domar. Ändå säger advokater att polisen varje månad registrerar nya anmälningar mot kristna för brott mot lagarna.

Det finns flera anledningar till **varför** dessa lagar bidrar till ökad förföljelse mot religiösa minoriteter. **För det första** skapar de vaga begreppen som används för "tvångskonvertering, konvertering på falska grunder och lockande erbjudanden" en osäkerhet kring hur lagtexten ska tolkas. Begreppen öppnar även upp för möjligheten att använda lagarna mot "religiös utövning" som egentligen skyddas av konstitutionen. Denna osäkerhet har gjort att indiska delstatsregeringar kan beskriva kristet arbete som ett brott mot delstatens antikonverteringslagar eftersom man menar att kristna använder: "raffinerade former av humanitärt bistånd och utvecklingshjälp, utförda på ett sätt och som om det vore en normal del av kyrkas uppdrag."³⁶

Jämförelse av antalet rapporterade händelser beroende på om delstaten har antikonverteringslagar eller ej

- 8 delstater med anti-konverteringslagar
- 21 delstater utan anti-konverteringslagar

³⁴ Ahmad, 'State Anti-conversion laws in India', 2017, <https://www.loc.gov/law/help/anti-conversion-laws/india.php>

³⁵ United Nations, General Assembly, Promotion and Protection Of All Human Rights, Civil, Political, Economic, Social And Cultural Rights, Including The Right To Development: Report Of The Special Rapporteur On Freedom Of Religion Or Belief, A/HRC/10/8/Add.3 (26 January 2009), <http://daccess-ods.un.org/TMP/5744267.70210266.html>

³⁶ Hresko, T., 'Rights Rhetoric as an Instrument of Religious Oppression', *International & Comparative Law Review* (2006), pp. 123–127

För det andra avskräcks personer från att ansöka om möjligheten till konvertering eftersom antikonverteringslagen är starkt kopplad till de lagar som styr äktenskap, egendom och vårdnadsrätt.

För det tredje är det sociala trycket gentemot religiösa minoriteter, och konvertiter i synnerhet, så starkt att det ytterligare spår på individens tveksamhet att ansöka om tillstånd för konvertering.

För det fjärde är dessa lagar problematiska eftersom de tillämpas på ett diskriminerande sätt mot minoriteter, medan de ofta **inte** tillämpas mot ma-

majoritetens missionsaktiviteter utan skyddar hinduiska extremistgrupper som aktivt försöker att omvända muslimer, kristna och andra till hinduism.³⁷

Slutligen råder det stor brist på fällande domar för brott mot dessa lagar om man jämför med det höga antalet anmälningar och arresteringar. Denna tillämpning tydliggör syftet med lagen, vilket är att peka ut religiösa minoriteter och begränsa spridandet av icke-hinduisk tro.

C Panchayat-akten (Extension of scheduled areas - PESA)

Indiens regering antog 1996 Panchayat-lagen (Extension of Scheduled Areas – PESA) med syfte att ge mandat åt traditionella byråder att styra över livet i så kallade "Planerade områden" (scheduled areas). "Planerade områden" återfinns i de tio av Indiens delstater där invånarna främst utgörs av den ursprungsbefolkningen. Lagen kräver att varje by i ett "Planerat område" ska ha ett ledande byråd, "Gram Sabha", som består av personer som finns inskrivna i byns röstlängd. Gram Sabhas uppgift är att bevara byinvånarnas traditioner, sedvänjor och kulturella identitet, bevaka byns tillgångar och se till att konflikter löses enligt vedertagen praxis. Gram Sabha avgör vilka invånare som kan få materiell hjälp från byns gemensamma resurser och utövar kontroll över byns sociala funktioner.³⁸

Lagen är till för att traditionella minoritetsgrupper inom Indiens gränser ska kunna bevara sitt sätt att leva utan att rättigheterna äventyras av staten. Den kan dock bli väldigt problematisk för religiösa minoriteter, som i många fall har lämnat majoritetens religion. Det finns bevis på att lagen, trots sitt syfte, används för att hindra icke-hinduer från att bosätta sig på en plats, utöva och sprida sin religion eller byggnader för religiös tillbedjan. Lagen öppnar för Hindutva-grupper att bestämma hur polis och Gram Sabha ska tillämpa lagen gentemot icke-hinduer.

Ett exempel på detta ägde rum i juli 2014 då 52 kristna familjer i Chhattisgarh nekades matrannonser. Företrädare för familjerna sökte hjälp från distriktsmyndigheterna för att få beslutet upphävt,

men attackerades av medlemmar i Vishwa Hindu Parishad (VHP) och Bajrang Dal. Kort därefter sammankallade VHP till ett Gram Sabha-möte, på vilket det antogs en resolution om förbud för alla former av utövande av icke-hinduiska religioner, inklusive bön, sammankomster och all slags "propaganda". Resolutionen antogs med hänvisning till paragraf 129(G) i Chhattisgarh Panchayat Raj Act.³⁹

Inom kort hade fler än 60 byar följt exemplet efter uppmaning från VHP. Det tog 15 månader för Högsta domstolen i Chhattisgarh att slå fast att sådana åtgärder står i strid med de rättigheter som skyddas av konstitutionen. Under tiden tilläts omgivningens intolerans öka och bli allt mer allvarlig. Liknande händelser har även rapporterats från Madhya Pradesh och Arunachal Pradesh i nordöstra Indien, där kristna från ursprungsbefolkningen även har nekats intyg på sin stamtillhörighet med hänvisning till att de har bytt religion.

Trots att PESA-akten har ett gott syfte, kan den leda till att den som misstänks tillhöra en religiös minoritet blir utsatt för en hänsynslös majoritet som undanhåller resurser och rättigheter. En stor del av den sociala utfrysningen som visas i undersökningen, och som har beskrivits i det förra avsnittet, legitimeras med stöd av PESA-akten.

³⁷ Jaffrelot, C., 'Hindu Nationalism: A Reader', New Delhi : Permanent Black, 2007 and Cheema, I. K., 'Constitutional and Legal Challenges Faced by Religious Minorities in 2017', United States Commission for International Religious Freedom, 2017.

³⁸ The Panchayats (Extension to the schedule areas) Act, 1996, No.40 of 1996, <https://tribal.nic.in/actRules/PESA.pdf>

³⁹ Dahat, P. 'In Bastar, 50 villages ban non-Hindu missionaries', The Hindu, 5 July 2014

D Kristna daliters dubbla utsatthet

Kombinationen av religion och kasttillhörighet är en pådrivande faktor för det ökade antalet incidenter som drabbar muslimer och kristna i Indien. Muslimska och kristna daliter är dubbelt utsatta och blir ofta diskriminerade både på grund av tro och på grund av klasstillhörighet, vilket understryks av institutionella och sociala förhållanden. Trots att diskriminering på grund av kasttillhörighet är brottsligt enligt paragraf 17 i konstitutionen är det fortfarande en realitet i Indien. Kristna och muslimska daliter utsätts för diskriminerande lagstiftning och en politik som gör att de inte åtnjuter det skydd som övriga daliter får. Anledningen är främst det faktum att staten inte anser att kristna och muslimska daliter ingår i kastsystemet och att de genom sin nya religion får tillgång till andra former av ekonomiskt stöd och därmed inte behöver statens omsorg. Enligt den konstitutionella skrivelsen "Order 1950 - Scheduled Castes" var det enbart hinduer som ingick i de så kallade "scheduled castes", som är statens benämning på invånare med låg kast samt landets ursprungsbefolkning. Senare kom även sikhiska och buddhistiska daliter att räknas som "scheduled castes", vilket skedde 1956 respektive 1990.

Kristna och muslimer har alltså inte tillgång till positiv särbehandling i form av kvotering inom yrkesliv och utbildning som daliter från andra religioner har. De omfattas heller inte av den lag från 1989, (Scheduled Caste and Scheduled Tribes – Prevention of atrocities), som ger extra skydd och upprätthållelse till offer för våld utifrån kasttillhörighet. Trots rekommendationer i ett stort antal egna regeringsrapporter, såsom Mandalkommissionen 1980, Sacharkommissionen 2006 och senast rapport av Nationella kommissionen för minoriteter 2008, öppnar man inte upp möjligheten för positiv särbehandling av kristna och muslimska daliter.

Flera regeringsyttranden gör gällande att denna samhällsklass har uppstått genom konvertering till en annan religion. Därför ska daliter som konverterar till kristendom eller islam fortfarande tillhöra den lägsta kasten efter konverteringen. De är alltså lika diskriminerade som andra daliter, men utan att ha någon form av stöd från myndigheterna. En rapport från Indian Institutet of Dalit Studies visar att diskrimineringen bland annat består av ett förbud att gå på samma gator eller att använda samma vattenkranar som högre kaster. Man ska också ha en sopkvast fastbunden vid midjan som rengör marken där man har gått. Statistik från National Sample Survey Office of India visar att kristna daliter fortfarande är fattigare än "övriga kristna" och "kristna från ursprungsbefolkning", men har en liknande ekonomisk nivå som övriga daliter.

Detta är bakgrunden till att många kristna och muslimska daliter inte utövar eller ens nämner något om sin tro offentligt. De som ändå gör detta riskerar att utsättas för grov diskriminering eftersom deras tro och klasstillhörighet gör dem extra sårbara i det indiska samhället. Detta är alltså ytterligare en orsak till varför förföljelsen ökar bland dessa grupper.

Slutsatser

Diskriminering av religiösa minoriteter i Indien är inte några få engångsföreteelser. Tvärtom sker det regelbundet och påverkar dramatiskt livet för landets kristna och muslimer. Dessutom gör det så att det indiska samhället blir allt mer instabilt. Alla dessa incidenter borde få det internationella samfundet att reagera och vidta förebyggande åtgärder för att skydda de religiösa minoriteterna i Indien.

Rapporten visar att kristna och andra religiösa minoriteter i Indien lever under hot och att våld och andra former av diskriminering mot dem ökar från år till år. Under de tre första månaderna 2018 rapporterades lika många incidenter riktade mot kristna som under hela 2014 och 2015, var för sig. Situationen för kristna och andra religiösa minoriteter i Indien har därmed nått en avgörande punkt. Hindutva-ideologin, antikonverteringslagar, missbruket av PESA-akten samt kastsystemet, som drabbar många, bidrar tillsammans till att skapa en mycket problematisk och utsatt livsmiljö, där våld och diskriminering är vardag för många av Indiens religiösa minoriteter. Det är därför nödvändigt att beslutsfattare agerar omedelbart för att undvika att en katastrof ska drabba Indiens utsatta religiösa minoritetsgrupper.

Rekommendationer

Det internationella samfundet har en viktig roll att spela när det gäller att uppmärksamma samt lösa dessa problem. Därför föreslår denna rapport att följande förebyggande åtgärder ska vidtas:

Internationell övervakning och insamling av data:

Med anledning av den mängd våldsbrott som begås mot religiösa minoriteter på den indiska kontinenten och att det saknas en övergripande databas där incidenter samlas in, bör det internationella samfundet överväga upprättandet av ett internationellt övervakningssystem. Detta system bör inkludera ett träningsprogram som riktar sig till både offentliga och civila tjänstemän. Syftet ska vara att systematiskt dokumentera våld, diskriminering och intolerans mot Indiens olika religiösa minoriteter.

Förebyggande åtgärder för att motverka hat och intolerans

Hatet och intoleransen mot religiösa minoriteter har rotat sig starkt i vissa delar av det indiska samhället. Därför bör det internationella samfundet uppmuntra den indiska regimen samt berörda myndigheter på lokal och delstatsnivå att:

- Förbinda sig att omgående fördöma varje tjänsteman som använder ord eller handling i syfte att väcka hat eller intolerans mot en religiös grupp.
- Förbinda sig att omgående vidta legala åtgärder mot alla tjänstemän som uppmanar till våld mot religiösa minoriteter.
- Genomföra en nationell informationskampanj som framhåller värdet av Indiens rika etniska och religiösa mångfald samt särskilt belyser värdet i den muslimska och kristna närvaron.

Antikonverteringslagar och indisk strafflag

De antikonverteringslagar som för närvarande gäller i delstaterna Odisha, Madhya Pradesh, Jharkhand, Gujarat, Himachal Pradesh, Uttarakhand, Arunachal Pradesh och Chhattisgarh bidrar till urholkningen av religionsfriheten. Detta sker på grund av lagstiftningens brist på tydlighet samt genom ett omfattande missbruk av dessa lagar.

Med hänsyn till den federala strukturen och delstaternas självbestämmande i religionsfrågor, bör det internationella samfundet aktivt intensifiera sina kontakter med parlamentariker och statliga befattningshavare i de delstater som har infört antikonverteringslagar. Styret i de åtta nämnda delstaterna bör uppmuntras att avskaffa antikonverteringslagarna, alternativt reformera dessa genom att:

- Tydligt definiera begrepp som "tvång, falska grunder och lockande erbjudanden" (force, allurement, inducement) samt definiera vad som menas med "felaktig omvändelse" (improper conversions)".
- Inkludera en skrivelse i lagtexten i syfte att hindra och bestraffa falska anklagelser om "felaktiga omvändelser".
- Lagen tillämpas lika för landets samtliga religionsutövare samt upphöra att använda lagarna på ett diskriminerande sätt.

Observationer visar att polis och åklagare regelbundet misstolkar antikonverteringslagarna och vissa delar av Indiens strafflag, i synnerhet paragraferna 153A och 295A. Detta sker genom att ofta arresteras eller anklagas icke-hinduer som leder religiösa ceremonier, trots att agerandet är skyddat av konstitutionen. Därför bör det internationella samfundet:

- Uppmuntra den indiska regimen att klargöra konstitutionens roll vad gäller skydd och ett fredligt utövande av alla religioner, inklusive rätten att fritt samlas, utöva och propagera för sin reli-

gion samt att detta inte strider mot paragraferna 153A och 295A i strafflagen. Dessutom bör den indiska regeringen ta fram riktlinjer om vilka bevis som krävs innan någon kan arresteras eller anklagas med hänvisning till ovan nämnda paragrafer.

- Överväga om delstaterna Chhattisgarh, Odisha, Madhya Pradesh och Jharkhand, där antikonverteringslagarna är drivkraften bakom det höga antalet våldsincidenter, behöver erbjudas hjälp med utbildningsinsatser för polis, åklagare och domare. Utbildningen ska syfta till att få befattningshavarna att förstå delstatens lagar, veta vad skyddet i konstitutionen innebär samt insikt om hur man tolkar lagen på ett korrekt sätt.

Situationen för kristna och muslimska daliter

- Indiens regering bör uppmuntras till att korrigera den konstitutionella skrivelsen "Order 1950 - Scheduled Castes" och ta bort alla hänvisningar till religion med koppling till daliter, så att alla religiösa tillhörigheter behandlas lika, även de som har bytt religion. En sådan ändring gör att alla daliter, oberoende av tro, kan gynnas likvärdigt av statliga hjälpprogram samt erhålla ett rättsligt skydd och rehabilitering istället för en kastbaserad diskriminering.
- Indiens regering bör lämna ett omedelbart svar till Indiens högsta domstol på frågan angående petition nr 180, 2004, som ifrågasätter om paragraf 3 i den konstitutionella skrivelsen "Order 1950 - Scheduled Castes" är i enlighet med grundlagen.

Situationen för kvinnor och flickor i Indien

Studien har visat att när religiösa minoriteter blir socialt utfrysade av sina egna familjer och samhällen på grund av sin tro, så är det kvinnorna som ofta blir mest utsatta för diskriminering och våld. Kvinnor har i regel en låg social, politisk, rättslig och ekonomisk ställning i det indiska samhället. Detta problem förvärras ytterligare av att ett stort antal kristna och muslimska kvinnor är daliter och därmed inte får tillräckligt skydd av myndigheterna. Dessutom tillkommer de lagar som tar ifrån en kvinna hennes rättigheter om hon konverterar till en icke-hinduisk religion. Därför uppmanar vi berörda myndigheter och biståndsorganisationer att:

- Uppmuntra till en reformering av landets diskrimineringslagar.
- Att man i det arbete som redan idag bedrivs i syfte att ge stöd åt utsatta kvinnor och flickor i Indien, även inkluderar de aspekter som tillkommer när man dessutom tillhör en religiös minoritet.

Panchayat-akten (PESA):

PESA-akten har medfört positiva förändringar för de indier som tillhör traditionella kulturer, men den kan samtidigt missbrukas för att frysa ut dem som utövar icke-hinduiska religioner eller religioner som inte har sin grund i ursprungsbefolkningen. I ljuset av detta uppmanar vi det internationella samfundet till att förmå Indiens regim att säkerställa så att PESA-lagen inte missbrukas gentemot människor som utövar andra religioner än hinduism. Stränga åtgärder bör vidtas mot medlemmar av Gram Sabhas (byrådet) som agerar i strid mot konventionen och bland annat tvingar religiösa minoriteter bort från sina samhällen eller hindrar dem från att ta tillvara sina medborgerliga rättigheter. Detta gäller i synnerhet de platser och sammanhang där kristna har ett historiskt ursprung men valt att utnyttja rätt att byta religion enligt Artikel 18 i FN:s stadgar över de mänskliga rättigheterna.

Hindustan

utopi eller verklighet?

Mahatma Gandhi var förgrundsfigur i den icke-våldsrörelse som växte fram i Indien på 1900-talet. Hans undervisning gick ut på att man inte behöver tillgripa våld för att förändra världen eller situationen i sitt privatliv. En direkt konsekvens av hans livsgärning var att Indien blev ett självständigt land 1947. Arvet från Gandhi har inspirerat många andra i kampen mot orättvisa förhållanden. Till exempel bidrog Martin Luther King till att utveckla de medborgerliga rättigheterna i USA och Nelson Mandela till att avskaffa apartheid i Sydafrika.

Parallellt med Gandhis icke-våldsrörelse växte annan ideologi fram i Indien som på senare tid fått ett allt större genomslag. Hindutva var initialt menat att föra samman befolkningen och skapa en enad nation. Men det är också en beskrivning över vilka som passar in och vilka som inte hör hemma på den indiska kontinenten. Under flera decennier har en hindunationalistisk rörelse vuxit fram som förespråkar "ett land, ett språk, en religion" på bekostnad av framför allt landets religiösa minoriteter.

Den politiska grenen av denna rörelse – BJP – fick egen majoritet i det indiska parlamentet 2014. Sedan dess har utsattheten och förföljelsen av kristna och andra religiösa minoriteter ökat dramatiskt. Open Doors årliga rapport över förföljelsen av kristna i världen (World Watch List) visar att Indiens poängsumma ökat med 51% sedan 2014. Att landet gått från plats 28 till plats 10 och numera beskrivs som ett land där förföljelsen av kristna är "Extrem"!

Denna rapport är ett rop på hjälp från flera hundra miljoner invånare bosatta i världens största demokrati. Mycket står på spel och många menar att valet 2019 är en viktig brytpunkt. Rapporten beskriver framför allt de kristnas situation i landet, men inkluderar förslag på åtgärder från det internationella samfundet som kan bli till hjälp för alla religiösa minoriteter. Om Indien även fortsättningsvis ska kunna kalla sig "världens största demokrati" krävs det omedelbara och kraftfulla åtgärder!

Peter Paulsson
Generalsekreterare Open Doors Sverige
peterp@od.org

Open Doors Sverige

Drottninggatan 60
702 22 Örebro
Telefon: 019 - 31 05 00
E-post: sweden@od.org
www.open-doors.se

© 2020 OPEN DOORS SVERIGE

OpenDoors

I tjänst för världens förföljda kristna